

Sygn. akt I C 624/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 luty 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny:

w składzie:

Przewodniczący : SSR Adam Mitkiewicz

Protokolant: Joanna Bobińska

po rozpoznaniu w dniu 6 luty 2014 r. w Warszawie

z powództwa Miasta S. W.

przeciwko B. P., R. P.

o zapłatę

orzeka:

Uchyla wyrok zaoczny wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie dnia 24 października 2013r. sygn. I C 624/13 i powództwo oddala.

Sygn. akt I C 624/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6.03.2013 r. powód m.st. W. wniósł przeciwko B. P. i R. P. o zapłatę kwoty 30.194, 94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 25.02.2003 r. orzeczona została wobec pozwanych eksmisja z lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w W.. Przez okres zamieszkiwania w lokalu pozwani nie uiszczali na rzecz powoda należnego odszkodowania (pozew – k. 1-2).

Zarządzeniem z dnia 10.06.2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wyznaczył dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych kuratora w osobie A. B. (1) – pracownika tutejszego Sądu (zarządzenie – k. 25).

Wyrokiem zaocznym z dnia 24.10.2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie zasądził od pozwanych B. P. i R. P. solidarnie na rzecz powoda m.st. W. kwotę 30.194, 94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6.03.2013 r. do dnia zapłaty, a także kwotę 5.110, 00 zł tytułem kosztów procesu, nadając wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności (wyrok – k. 46).

W sprzeczności od wydanego wyroku zaocznego kurator pozwanych wniósł o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa, a także o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu sprzeciwu kurator podniósł zarzut przedawnienia roszczenia (sprzeciw – k. 50-51).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.04.1964 r. pomiędzy Administracją (...) w W., a W. B. i J. B. zawarta została umowa najmu lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w W. (umowa najmu – k. 17-18). W dniu 16.12.1996 r. podpisany został

aneks do przedmiotowej umowy, w którym oświadczono, iż z dniem 6.05.1996 r. w prawa i obowiązki dotychczasowego najemcy W. B. wszedł A. B. (2) (aneks - k. 16).

W dniu 26.02.1997 r. Zarząd D. Ś. wyraził zgodę na oddanie w bezpłatne użyczenie części lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. na rzecz B. P. na okres dwóch lat (k. 15).

W dniu 18.09.2001 r. zmarł A. B. (2) (k. 14). Po śmierci najemcy lokalu B. P. ubiegała się o zawarcie umowy najmu lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.. Zarząd (...) odmówił zawarcia umowy najmu, wskazując na zaległości we wnoszeniu opłat z tytułu czynszu (k. 13).

Wyrokiem zaocznym z dnia 25.02.2003 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie nakazał B. P., W. P. oraz R. P., aby opróżnili lokal mieszkalny nr (...) położony w budynku przy ul. (...) w W. wraz ze wszystkimi rzeczami do nich należącymi i wydali lokal powodowi m.st. W. orzekając równocześnie, że pozwanym nie przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego (wyrok zaoczny – k. 12).

W dniu 11.04.2007 r. Komornik Sądowy przystąpił do wykonania wyroku eksmisyjnego. Po przybyciu na miejsce czynności okazało się, że B. P. i R. P. nie przebywają w przedmiotowym lokalu (k. 11).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy i wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2005 r., Nr 31, poz. 266) osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie (ust. 1). Z zastrzeżeniem ust. 3, odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego (ust. 2). Nie ulega wątpliwości, że odszkodowanie przewidziane w art. 18 ust. 1 ustawy z 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego ma charakter świadczenia okresowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 marca 2013 roku, sygn. akt I ACa 61/13, opubl. LEX nr 1294694).

W toku niniejszego procesu powód dochodził odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ul. (...) w W., w piśmie z dnia 6.02.2014 r. wskazując, że roszczenie obejmuje okres od dnia śmierci najemcy, tj. 18.09.2001 r. do dnia przekazania przez Komornika Sądowego lokalu wynajmującemu, tj. do dnia 11.04.2007 r. Niniejszy pozew został zaś wniesiony w dniu 6.03.2013 r.

Zgodnie z przepisem art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W myśl zaś art. 120 § 1 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W świetle powyższego Sąd zważył, że roszczenie główne dochodzone przez powoda uległo trzyletniemu terminowi przedawnienia. Przedawnieniu uległy nadto dochodzone pozwem odsetki z uwagi na to, że roszczenie o odsetki przedawnia się najpóźniej z upływem terminu przedawnienia roszczenia głównego (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 roku, sygn. akt III CZP 42/04, opubl. OSNC 2005/9/149).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 347 k.p.c. uchylił wyrok zaoczny, wydany w dniu 24.10.2013 r. i uznając za skuteczny podniesiony przez kuratora zarzut przedawnienia, na mocy art. 118 k.c. oddalił powództwo.

Z.: (...)